Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 20/11/2020 a les 10:30

Èric Vinaixa: «Papasseit és el Jim Morrison català»

Parlem amb el cantant de la Ribera d'Ebre sobre el darrer treball fonogràfic, 'La més bonica història'

Èric Vinaixa | Juan Miguel Morales

La més bonica història (Picap, 2020) és el quart àlbum en solitari d'**Èric Vinaixa** després del seu pas per **Rodamons**. Amb la vista sempre posada en els clàssics del rock, el cantautor de Miravet presenta un treball clar i optimista, una col·lecció de deu cançons elaborades per als gurmets de la música. Les tastem, tot conversant amb ell.

***La més bonica història* és un disc més lluminós que *Caos a mig camí* (Picap, 2017).**
Sí, segur. Tot i que a totes les cançons de *Caos a mig camí* hi sortia, deliberadament, la paraula llum. Llavors aquella imatge era un anhel i en canvi ara són cançons escrites des de la lluminositat. L'art ha de ser sincer i ha d'abocar la teva situació vital, i ara em trobo en un punt diferent que fa tres anys, quan estava en un mar de dubtes existencials. He assumit certs aspectes de la vida i tinc més calma i perspectiva.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=HO8kKYzdbOI
És una aposta clara pels mitjos temps, fins i tot hi ha una cançó folk!
Sí, i també un parell de temes rockers: "Gonna Be Down Down", que és un *rhythm'n'blues* amb harmònica i un rif de guitarra, i "Blancaneu", que se situaria entre els **Eagles** i els **Stones**. Hi ha

peces com "Gira-sols" que són un pop-rock clàssic a mig temps, però de rock i blues estripat no n'hi ha cap, ja fa temps que no en faig perquè estic en un altre punt.

També has recuperat un poema de Joan Salvat-Papasseit ("Dona'm la mà"). Per què?
És un poema que m'agrada molt des que anava a l'escola. No vaig voler fer una balada típica a l'estil **Lluís Llach, Luis Eduardo Aute** o **Ovidi Montllor**, sinó portar-la cap al pop. L'he posat al disc perquè no volia que els seguidors dels meus discos se la perdessin. Per mi, Salvat-Papasseit és el Jim Morrison català, perquè toca la vida amb la sensualitat i la sexualitat d'una manera molt poètica i avançada al seu temps. Era un tio que es mullava amb la carnalitat.

Pots llegir l'entrevista completa al número 310 de la revista Enderrock, ja a quioscos i llibreries.